

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg går ud fra, det var Drikkevandsudvalget og ikke et drikkeudvalg, hr. Hans Christian Schmidt henviste til.

Hr. Langkilde som ordfører.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det Konservative Folkeparti var ikke en del af forliget, som er baggrunden for dette forslag. Det var vi tilfredse med dengang, og det er vi tilfredse med i dag. Vi har det sådan, at vi ikke kan lide at bruge penge, som vi ikke selv har været med til at skaffe til veje; men derfor vil vi da godt komme med nogle råd om, hvordan man kunne gøre det.

Grønne afgifter, som er baggrunden her, kan i nogle tilfælde benyttes med godt resultat. Det er vi opmærksomme på. Vi kan fremhæve eksemplet med overgangen fra blyholdig til blyfri benzin. På vandområdet var beskattningen betænkelig, fordi visse dele af landet svømmer i vand, mens andre dele har lidt for lidt og grundvandsstanden dér langsomt sænkes.

At brandskatte en ressource, som der er rigeligt af, og som hygiejne og sundhed tilsiger lidt rundhåndet forbrug af, er ikke hensigtsmæssigt. Mindre vask, mindre rengøring og mindre forbrug af vand ved tilberedning af den daglige mad er ikke udelukkende af det gode, selv om man selvfølgelig ikke kan udelukke, at der kan spares nogle steder, hvis man gør det med omtanke. At beskattningen rammer børnefamilierne specielt hårdt, skal blot nævnes for fuldstændighedens skyld. Det er altså noget, der vender den tunge ende nedad.

Lovforslaget ligner i alt for høj grad miljø- og energiministerens andre lovforslag med hensyn til antallet af bemyndigelser. Reelt vil det give ministeren frie hænder til at bruge 25 mio. kr. i år og fra 1998 70 mio. kr. om året.

Det Konservative Folkeparti synes, at forligspartierne skulle gøre sig den ulejlighed at begrænse bemyndigelsernes antal og præcisere anvendelsen, for de må da vel vide, hvad de vil opnå. Eller dækker forslaget over en uenighed? Sådan noget som at finde ud af, hvor mange råd man skal have, burde forligspartierne da kunne hitte ud af i de kommende uger, når udvalgsarbejdet går i gang. Folketinget skal passe på ikke at gøre myndighederne til de reelle lovgivere.

En ting kan man da være enig om: Man prøver at forhindre erhvervsdrivende i at få glæde af ordningen. Det er uforståeligt for Det Konservative Folkeparti, at det ikke kan være mindst

lige så alvorligt for en lille erhvervsvirksomhed som for en lille parcellist at få skader på vandforsyningen. Ændringsforslag, som kan rette op på det, vil Det Konservative Folkeparti støtte med glæde.

Ud over at kunne benytte lejligheden til at give støtte til husejere, som er ramt af stigende forurening, vil man også med fordel kunne indarbejde et ændringsforslag, som gør det muligt at hjælpe grundejere, som bliver ramt, fordi man stopper vandindvinding. Det er jo sket flere steder – vi har haft sagerne i Miljøudvalget – at vandet så stiger op i kældrene. Det var da oplagt, når man nu sparer op til 20 pct. på vandet i hovedstadsområdet, at man så satte nogle penge af i en pulje til at hjælpe disse husejere.

Forslaget synes ikke i tilstrækkelig grad koordineret med det lovforslag om spildevandsrensning i det åbne land, som vi i øjeblikket har til behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget. Her vil man kunne give tilskud til alternative måder at få spildevand rensat på, men tilskuddet kan næppe opnås, hvis man kan få tilskud andetstedsfra. Hvad hjælper det, at lovforslag nr. L 128 åbner for det, hvis der bliver lukket med dette forslag? Her burde man sammentænkningene.

Måske vil man kunne slå to fluer med et smæk, hvis provenuet fra denne her afgift i stedet for blev overført til at dække de ekstraordinært store udgifter ved spildevandsrensning i det åbne land. Så kunne vi spare en lov og måske gøre det enklere. Det synes jeg forslagsstillerne skulle overveje.

Det Konservative Folkeparti hilser med glæde muligheden for grøn spildevandsrensning af det grå spildevand og for separationstoiletter, som er nævnt i bemærkningerne. Men det vil efter Det Konservative Folkepartis opfattelse være fornuftigt, at man også indfører muligheden for parallelle vandforsyningssystemer i egnede ejendomme, så vi får én type vand til drikkevand og en anden til vask og toiletter.

Med hensyn til, hvem der skal inddrages i et kommende rådsarbejde, undrer vi os over, at brøndejerners forening og brøndborerne ikke er med, når man nu så gerne vil nå decentralt ud. Det var også et sted, man kunne pynte på forslaget.

Slutteligt ærgrer det os, at Miljøstyrelsen nu får en giftig gave her på 25-års-dagen. Man dækker nemlig ikke Miljøstyrelsens udgifter hundrede procent med forslaget. Det synes jeg man burde gøre, for ellers så får vi bare en læn-